

A szeminárium- és diploma-dolgozat elkészítésének főbb formai szabályai

A kéziratokat 1,5-ös sortávval és 12-es nagyságú betűkkel (Times New Roman) szerkesztjük.

Az idézőjelek formája: „”

Idézet az idézetben: » «

Megkülönböztetjük az elválasztó jelt (-) a kötőjeltől (–). A nagy kötőjel (–) két oldalán nem hagyunk hiányjelet a számoknál. Pl. 233–244. Vagy pl. Nagy István (1897–1965). Vagy 1996–1997-es években. Viszont a vessző után hiányjelet teszünk, még a szentírási idézésnél is. Pl. Lk 2, 5–34.

A szentírási könyvek rövidítését a Szent Jeromos Bibliatársulat vagy a Szent István Társulat által használt formában eszközöljük, de a dolgozat folyamán végig egységesen.

A szentírási idézetek leelőhelyét az idézet után zárójelbe tesszük. Pl. „Él a fiad” (Jn 4, 53). S ha nem élünk az idézőjellel, akkor a szentírási idézett szöveget kurziváljuk. Pl. *Él a fiad* (Jn 4, 53).

A magyar nyelven írt dolgozatokban idézési formák a lábjegyzetek elkészítésénél:

- 1) A könyv szerzőjének vezetéknevét kis kapitális (TOGONEL), a keresztnévét kis betűkkel (János) írjuk, (a szerkesztőkét nem), és a könyv címét kurziváljuk (*Kis egyháztörténet*). Az első hivatkozásnál mindig úgy adjuk meg a szerző és a szerkesztő keresztnévét, ahogyan az a hivatkozott kiadványon szerepel. Tehát csak akkor rövidítünk, ha az eredetileg is rövidített. Különböztetés ajánlatos a szerzők neveit teljesen kiírni. Ha ugyanazt a szerzőt többször idézzük, akkor csak a vezetéknevét írjuk ki.
- 2) A szerző neve után kettős pontot használunk. A vessző használata is elfogadható, de a dolgozaton belül legyünk következetesek.
Ha a könyvkiadót is feltüntetjük, akkor a könyv megjelenési helye elé tesszük.
Az idézett könyv címe után pontot teszünk. Amennyiben vesszőt használunk, akkor a dolgozat folyamán végig így járunk el.
Az idézett könyv helye és megjelenési ideje közé semmiféle írásjelet nem teszünk. Pl. Budapest 2005.
A könyv kiadásának helyét nem rövidítjük. (Tehát nem Bp., hanem Budapest). Pl. Budapest 2007.
Az idézett könyv kiadási éve és az idézett oldalszáma közé vesszőt teszünk, de az oldal-t még rövidítve sem írjuk ki. (Tehát nem **old.** vagy **o.**). Pl. Budapest 2007, 15.
Amennyiben több oldalról idézzük vagy hivatkozunk, mindegyik oldalt megjelöljük. Pl. 23-38. vagy 21-22.
Ha mondatokat szó szerint idézünk, akkor mindegyik idézetnél pontosan megjelöljük az oldalt. Pl. 39.
- 3) A könyv idézés módja:
GÁL Ferenc: *Dogmatika I.* Budapest 1990, 322.
Ha a könyv külföldi:
COCHINI, Ch.: *Origines postolique du célibat sacerdotal.* Paris 1981, 465–466.
- 4) A fotomechanikusan utánnyomott könyv:
KARÁCSONYI János: *Magyarország egyháztörténete főbb vonásaiban.* Nagy-Várad 1906 (úny. Budapest 1992.)
- 5) Több szerző által írt könyv:
ORMOS Mária–MAJOROS István, *Európa a nemzetközi küzdőtéren.* Budapest 1998, 27.
- 6) Egy szerző tanulmánya (fejezete) kollektív kötetben, mely egyben sorozat tagja is:
FRANSEN, G.: *Les bonheurs et les malheurs du droit canonique.* In: *Estudios juridivocanonicos conmemorativos (1940–1989)* (Bibliotheca Salamanticensis. Estudios 151), Salamanca 1990, 420.

- HÓMÁN Bálint: *Kishevesi Hevenes Gábor*. In: Klebersberg Kunó Emlékkönyv, Budapest 1925, 24–26.
- 7) Kollektív kötet a kötet szerkesztő megjelölésével: (Adjuk meg a hivatkozott munka alcímét is; könyvek vagy folyóiratok esetében a sorozatcímét is)
TÖRÖK József (szerk.): *Mindszenty József emlékezete*. (Studia Theologica Budapestinensia 13), Budapest 1995.
- 8) Tanulmánykötetben megjelent tanulmányra hivatkozás:
BALÁZS Mihály: *Ecsedy Báthori István és a jezsuiták*. In: Művelődési törekvések a korai újkorban. Tanulmányok Keserű Bálint tiszteletére. Adattár XVI–XVIII. századi szellemi mozgalmainak történetéhez 35. (Szerk. Balázs Mihály–Font Zsuzsa–Keserű Gizella–Ötvös Péter), Szeged 1997, 3–7.
- 9) Fordításban használt könyv:
BAUER, J. B.: *Az újszövetségi apokrifek*. (Studia Theologica Budapestinensia 3, Subsidia 1), (ford. Vanyó László), Budapest 1995.
- 10) Lexikoncikk esetében előbb a cikket író szerző nevét, majd a lexikoncikk címét, majd magát a Lexikont jelöljük:
MESTER János: *Buddhizmus*. In: Katolikus Lexikon I. (szerk. Bangha Béla), Budapest 1931, 274–275.
- 11) Folyóiratban megjelent tanulmányra hivatkozás:
KISS István: *A felsőszintű bürokrácia kialakulása Magyarországon (1791–1868)*. In: Történelmi Szemle 30 (1987–1988) 22.
- 12) Folyóiratcikk évfolyamonként folyamatos lapszámozású folyóiratból:
HALLEUX, A. de: *La Premier Session du Concile d'Éphèse (22 juin 431)*. In: Ephemerides Theologicae Lovanienses 69 (1993) 48–87.
KONCZ Lajos: *Íme, az Ember*. In: Teológia 27 (1993/1) 11–16.
ZERICH Tivdar: *A károlyfehérvári székesegyház*. In: *Magyar Sion* 1 (1863) 42–47 és 263–289.
WAGNER, Alois: *Jézus, az egyszerű Istenember*. (ford. Bánhegyi M.). In: Teológia 27 (1993/1) 11–16.
- 13) Ha a folyóirat a lapszámozást évente újra kezdi:
CHALINI, O.: *Ecclésiologie et théories de l'État*. In: *Communio* 20/4 (1995) 30–43.
TÓTH István György: *Missziópüspökök a magyarországi török hódoltságban*. In: *Történelmi Szemle* 41 (1999) 3–4, 279–333.
Ha napilapban vagy hetilapban megjelent cikket idézünk:
NAGY Tibor: *Az egyetlen út*. In: *Kis Újság*, 1948. március 14. 2. l.
KOVÁCS Attila: *A szeretet beavatkozása*. In: *Vasárnap*, 2001. szeptember 30. 5. l.
- 14) Ha egy sorozat könyvei közül idézünk:
KRISTÓ Gyula: *Kun László emlékezete*. Szegedi Középkortörténeti Könyvtár 5, Szeged 1994, 25.
- 15) Ha egy témát több műből idézünk, pontosvevőt használunk:
FRAKNÓI Vilmos: *Magyar országgyűlési Emlékek* (a továbbiakban MOE) IV, Budapest 1876, 42–43; ACSÁDY Ignác: *Magyarország pénzügyei I. Ferdinánd uralkodása alatt*. Budapest 1888, 144–146.
- 16) A levéltári anyag idézésekor megjelöljük a Levéltár helyét, és az ott használt lelőhelyeket:
Batthyaneum-könyvtár, Gyulafehérvár (Biblioteca documentară Batthyaneum, Alba Iulia), Nr. Inv. 1694, 8. b. 1–15. lap. (Márton Áron jelölése 16. csomó, VIII. beszéd, 1–15. lap).
Gyulafehérvári Érseki Levéltár, Gyulafehérvár, 126–1920 sz., 2. polc, 6. doboz
Marosvásárhelyi Állami Levéltár (Arhivele Statului, Târgu-Mureș)

- 17) A könyvkiadó nevét nem idézzük, legfennebb abban az esetben, ha nincs megjelölve a kiadás helye: DOMOKOS Pál Péter: *Rendületlenül*. Eötvös–Szent Gellért Kiadó, 1989.
- 18) Mindig jelöljük a könyvkiadás évszámát, s ha nincs feltüntetve, akkor használjuk az „é. n.”-t; vagy a megjelenési hely nélkül: „h. n.”-t.
 RANKE, Leopold: *A pápák története*. Hungaria Kiadó, (ford. Horváth Zoltán), é. n.
- 19) Ha az eredeti forrásmunkát és a fordítást is használjuk, akkor a mind a kettőt kötőjellel idézzük:
 AURELIUS, Augustinus: *Sermo 187*. In: Migne PL 38, 1001–1003. – Szt. ÁGOSTON: *187. beszéde*. (ford. Péntes B.) In: Keresztény Remekírók 15. (Szerk. Radó Polikárp), 9–14.
- 20) A tanulmány lábjegyzetében már korábban idézett mű újbóli idézése rövidített formában történik. Ha az adott szerzőtől csak egyetlen írást idézünk, akkor elég a szerző nevét és az idézett mű címének első részét és az oldalszámát feltüntetni, és nem használjuk az „i. m.” „Ibidem”-et, vagy „Ivi-t”: Pl. GÁL: *A teremtés könyve*. 322.
- 21) Ha egy szerző több művéből idézünk, akkor a mű címét is feltüntetjük:
 GÁL: *Idő az örökkévalóságban*. 121–131.
- 22) Ha több kiadást megért műből idézünk, akkor az évszám fölé arab betűvel jelezzük a kiadás számát, még pedig az év elé felső indexszel jelöljük.
 KOSÁRY Domokos: *Művelődés a XVIII. Századi Magyarországon*. Budapest, ³1996.
- 23) Ha hivatalos egyházi dokumentumokat idézünk:
 A II. vatikáni zsinat okmányait latin szövegük első két szavának nagy kezdőbetűjével jelöljük, ahogyan a zsinati gyűjteményben is szokásban van. Pl. LG, GS
 Az egyes zsinati okmányokon belül a hivatalos szöveg margószámaira utalunk, azon belül a bekezdéseket latin kisbetűvel jelöljük: GS 78c.
 Az 1983-ban kiadott Codex Iuris Canonici: CIC 529. k. 1 §; 1326. k. 1 § 2.
 Acta Apostolicae Sedis = AAS.
 Paulus, VI: *MP Ecclesiae Sanctae*, 1966. VIII. 6, nr. I, 21: AAS 80 (1966) 769.
- 24) A lábjegyzetben élünk a szómagyarázatokkal, idegen kifejezések magyar megfelelőjével, szerzők rövid ismertetésével.
- 25) Internetről.
 Amennyiben internetes forrásokat idézünk, akkor az internetes forrás felhasználása és hivatkozása is oly módon történjen, hogy azt az olvasó vissza tudja keresni! Internetes források esetén is szükséges a szerző és a cím, és – amennyiben fellelhető – a közzététel dátumának feltüntetése. Amennyiben internetes hivatkozás esetében nincs szerző, akkor az URL-t (a pontos internetes címet) és a letöltés dátumát kell kiírni.

Online irodalom esetén is be kell tartani a hivatkozás szabályait. Pl. BAJOMI-LÁZÁR Péter: *A politika mediatizálódása és a média politizálódása*. In: Médiakutató, 2005/3. http://www.mediakutato.hu/cikk/2005_01_tavasz/03_politika_mediatizalodasa/01.htm
 1. Letöltés ideje: 2005. szeptember 7.